

Megjelent 1916. évi december hó 9-én.

MAGY.

KIR.

SZABADALMI

HIVATAL

SZABADALMI LEIRÁS

70027. szám.

V/h. OSZTÁLY.

Berendezés röpülőszerkezetek szárnyszögének az összecukott helyzetben való előállítására.

ALLGEMEINE ELEKTRICITÄTS GESELLSCHAFT CÉG BERLINBEN

A bejelentés napja 1915 április hó 19-ike. Elsőbbsége 1914 május hó 7-ike.

Röpülőszerkezetek szárnyainak összecsapantására való oly berendezésnél, amilyen a 274115. számú német szabadalmi leírásban van ismertetve és mely azáltal van jellemezve, hogy a szárnyak egymást összecukott állapotban részben átfödik, szükséges, hogy a szárnyaknak meghatározott, egymástól eltérő hajlásokat adjunk, hogy a hátsó élek egymás fölé tolódhassanak. A találmány értelmében ez a beállítás a lengető mozgástól függően önműködően történik. A mellső szárny-merevítő szárnak a hátsó szárhoz viszonyított helyzetét és így a szárnyak hajlásszögét külön huzalok, vonórudak vagy effélék határozzák meg, melyek egyik vége a mozgatható száron, másik vége pedig a törzsön van megerősítve. Az utóbbi megerősítési pont a találmány értelmében úgy van megválasztva, hogy az átfödéshez szükséges helyzet önműködően beálljon.

A mellékelt rajz a találmány tárgyának foganatosítási alakjait mutatja, és pedig az

1. ábrán kétfődeles és a

2. ábrán egyfődeles röpülőgépek számára.

Kétfődeles gépeknél (1. ábra) a mellső

szármegerősítés oldása után a mellső szárat a hátsóhoz képest főképen a szárnyak (a, b) diagonális feszítőhuzalai tartják fogva. A szárnyaknak visszacsappantott helyzetben a vonalkázottan rajzolt helyzetet kell elfoglalniok, az (a) átlónak tehát a (c) darabbal meg kell rövidülnie, a (b) átlónak pedig a (d) darabbal meg kell nyúlnia. Hogy ezt elérjük, még pedig önműködően, a diagonálisoknak csak egyik vége van az egyik szárnyfőület egy-egy merevítőszárával szilárdan összekötve, míg a diagonálisok a második főület száraitra az ezekhez erősített (e, f) csigák közvetítésével hatnak, melyek fölött a diagonális huzalok a törzs (g) és (h) pontjaihoz vezetettek. Ezen (g) és (h) pontok a törzsön a forgástengelyhez képest úgy vannak elhelyezve, hogy a (g—e), ill. (h—f) távolság a szárnyaknak a rendes helyzetből az összecukotthba való lengésénél a (c) darabbal meghosszabbodik, illetve a (d) darabbal megrövidül. Az (a) és (b) diagonálisok kívánt megrövidülése, illetve meghosszabbodása tehát önműködően következik be és a szárnyfőületek a szilárd szár körül lengettetnek.

A (g) és (h) pontok számára a törzs-

fölületen egy-egy olyan geometriai hely szerkeszthető, amelyen a megerősítéshez alkalmas pontot választunk meg, pl. a hevederen vagy a törzs ducain.

A találmány oly egyfödeles gépekre is kiterjed, amelyeknél a szárnyak összecukása lehetséges. Ezeknél a mellső szár tartóhuzalai a törzsön célszerűen oly módon erősítettnek meg, hogy a kívánt kilengetés bekövetkezik (2. ábra). Vázasszerkezetű egyfödelű gépeknél a kivétel az 1. ábrán föltüntetettéhez hasonló lehet.

Természetes, hogy a huzalok vonórudakkal, csövekkel vagy effélékkel is helyettesíthetők.

Minthogy a röplőcella összecukása a kilengetésnél csak lassanként történik,

két-két ellenszárny hátsó éleinek a lengetés kezdetén való összeütközését a szárnyfölületek alkalmas alakítása által kell elkerülni.

SZABADALMI IGÉNY.

Berendezés röplőgépek szárnyszögének vonórudak, huzalok és effélék útján való elállítására, oly célból, hogy a szárnyak egymást összecukott állapotban részben átfödjék, azáltal jellemezve, hogy a vonórudaknak, huzaloknak stb. a törzsön való megerősítési pontjai úgy vannak megválasztva, hogy a szárnyak elállítása a kilengetésnél önműködően következik be.

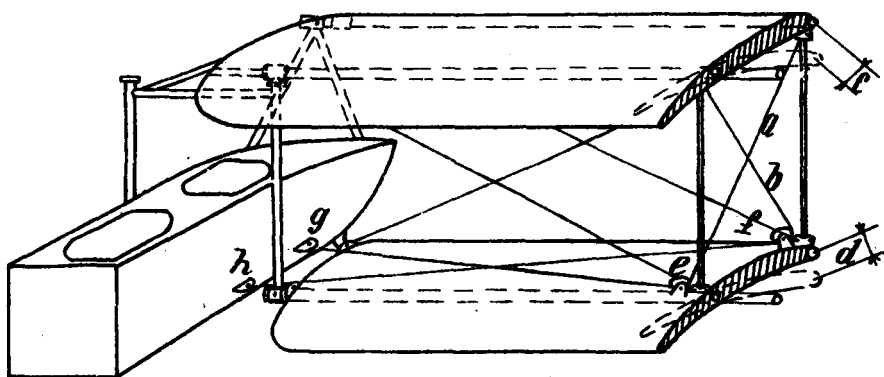
(1 rajzlap melléklettel)

Berndezése röpülőszervezetek szárnyszögének az összecukott helyzetben
való elállítására.

ALLGEMEINE ELEKTRICITÄTS-GESELLSCHAFT CÉG
BERLINBEN.

Fig. 1.

Fig. 2.

